

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. června 2006 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX, XXX

je v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době od konce měsíce listopadu 2004 až do počátku měsíce prosince 2004 v obci XXX, okres XXX v zahrádkářské kolonii XXX umístil pod podlahu dřevěné kůlny, nacházející se na jeho pozemku rekreační chaty nástražný výbušný systém, skládající se z plotové vzpěry o průměru cca 8 cm, do které vložil vojenskou výbušku V5-b, která byla iniciována iniciátorem EPIO a zasypal štěrkem, iniciátor spojil pomocí zvonkového drátu s nabíječkou autobaterií připojenou ke zdroji elektrické energie, která byla umístěna v kůlně přes dřevěný prádelní kolíček, který při otevření dveří kůlny měl sepnout kontakty a uvést v činnost tento systém, samotné dveře kůlny byly bez uzavíracího mechanismu a zapřené dřevěným prknem, dne 20. 12. 2004 v době kolem 22.00 hodin přijel na svém jízdním kole k uvedenému pozemku XXX, nar. XXX v úmyslu, že zde odcizí nějaký hliník, který by odevzdal do sběrný druhotných surovin, přitom přelezl oplocení pozemku, přistoupil

ke dveřím kůlny, kdy po jejich otevření došlo k explozi uvedeného nástražného systému, který mu způsobil těžké zranění jeho levé nohy, která mu musela být při operaci v XXX pod kolenem amputována,

t e d y

jinému úmyslně ublížil na zdraví a takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona.

Podle § 24 odst. 1 tr. zákona **se u p o u š t í** od potrestání obžalovaného.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku, který je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný ve své výpovědi podrobně popsal, jakým způsobem vyrobil nástražný výbušný systém a jakým způsobem jej umístil pod podlahu své dřevěné kůlny v zahrádkářské kolonii XXX. Vypověděl, že poté, co byl opakovaně vykraden a automatické rozsvěcení světel v rekreační chatě zloděje neodradilo, přistoupil k této ochraně majetku. Jeho pozemek je chráněn dvěma ploty s nápisem „Zákaz vstupu, soukromý pozemek“. Samotná chata je zajištěna zámkem FAB a dřevník měl dveře pouze zapřeny prknem. Nacházel se v něm různý elektromateriál, vybavení pro včelaření a nástroje. Zdůraznil však, že zařízení mělo fungovat jako zvukové. Výbušky, dýmovnice a světlice opakovaně používal na oslavách, na Silvestra a pod. a věděl, jak fungují. Věděl, že zařízení je z umělé hmoty, že z toho mohou vylétávat střepiny, tak dal výbušku do trubky, umístil pod podlahu, aby ten, kdo vejde do dřevníku, nebyl zasažen do obličeje, aby jej to nezranilo. Štěrku, kterým trubku přisypal, zde dával kvůli zatížení.

Z odborného vyjádření z oboru pyrotechniky, s ohledem na zajištěné stopy na místě činu, bylo zjištěno, že zařízení, které zkonstruoval obžalovaný, je jednoranové, palné zařízení, které je nabíjeno ústím. Bylo použito jako hromadná střela, s ohledem na použití drobného štěrku. Na místě došlo k výbuchu malé výbušky V 5-b, jejíž samotný střepinový účinek byl zesílen právě použitým drobným štěrkem. Iniciací systému došlo k výbuchu a vymetení drobného štěrku přímo na spodní část lýtka příchozí osoby. Předmětný výbuška je výkonný pyrotechnický imitační prostředek, který je používán u ozbrojených složek ČR a používání v civilním sektoru nebylo schváleno. Při jejich používání je nutné striktní dodržování bezpečnostních opatření, neboť dochází k přímému ohrožení osob, a to jak tlakovým účinkem, vlastním

střepinovým účinkem, tak i předměty odhozenými z místa výbuchu. Vlastní takto ohrožený prostor je až do vzdálenosti cca 40 metrů od místa výbuchu.

Z výpovědi svědka – poškozeného XXX bylo zjištěno, že do předmětné zahrádkářské kolonie se vydal na svém kole s úmyslem odcizit nějaký hliník, který by následně prodal do sběrný. Po přezení branky přešel další živý plot a dostal se až k dřevěné boudě obžalovaného. Domníval se, že slouží k uskladnění nepotřebného materiálu, včetně hliníkového odpadu, neboť viděl, že dveře jsou bez uzavíracího mechanismu, bez kliky a zámku, pouze zapřené dřevěným prknem a v dolní části byla díra o rozměrech 50 x 50 cm. Poté, co odsunul dřevěné prkno, dveře se samy otevřely, ozvala se rána, cítil, že je zraněn a chtěl se zachránit. Připlazil se k plotu, který přešel a požádal o pomoc ve vedlejším domě, kde se ještě svítilo. Byla povolána sanitka a v nemocnici mu ještě téhož dne nohu pod kolenem amputovali. XXX. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem poškozeného ze dne 20. 12. 2004 ve 23.15 hod. bylo zjištěno, že nebyl pod vlivem alkoholu.

Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že předmětná kůlna je přízemní podomácku vyrobený prkenný domek, opatřený střechou z vlnité krytiny. Dveře nejsou opatřeny uzamykatelným mechanismem, bez kliky, s otvorem v dolní části o rozměrech 40 x 40 cm. Na místě byl zjištěn a zajištěn předmětný nástražný výbušný systém, v kůlně se nacházelo náradí, krabičky, šrouby, svářecí materiál, elektročástky a další harampádí. V prostoru ve vzdálenosti 0,4 m, 2,1 m a 6,32 m ode dveří byly zajištěny stopy – fragmenty plastového opláštění výbušky, krevní stopy, chemické stopy po výbuchových částicích a stopy tkáně. V chatě byl zajištěn další pyrotechnický materiál obžalovaného.

Z výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, bylo zjištěno, že poškozený utrpěl v důsledku výbuchu nástražného výbušného systému devastující poranění v oblasti spodní části levého bérce s rozmožděním měkkých tkání a roztrháním kostí bérce. Zranění takového rozsahu a intenzity bylo způsobeno s největší pravděpodobností až jistotou při výbuchu předmětného nástražného výbušného systému, což vedlo k amputaci levé nohy pod kolenem s následnou nutností protetické léčby a rehabilitace. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o poškození důležitého orgánu s poměrně výrazným omezením povšechné pracovní způsobilosti, delší dobu trvající poruchu zdraví, tedy zranění lze pokládat za těžkou újmu na zdraví. Samotné poranění tímto mechanismem nebylo podstatným způsobem ovlivněno překonáním vzdálenosti a přezením plotu. Jednalo se o tak rozsáhlé změny měkkých tkání, kostních tkání, vnitřních orgánů v tkáni, což je poranění tak rozsáhlé a intenzivní, že přesunem nemohlo dojít ke zhoršení, které by mělo za následek předmětnou amputaci. Při neposkytnutí velmi rychlé odborné lékařské pomoci by došlo s největší pravděpodobností hraničící s jistotou k zevnímu vykrvácení poškozeného v oblasti levého bérce, levé dolní končetiny.

Další návrhy na doplnění dokazování byly zamítnuty, neboť již důkazy provedené v trestním řízení postačují k objasnění věci, soud je tedy shledal jako nadbytečné, neboť znalec se k možnosti dalšího způsobení zranění poškozeného ve své výpovědi vyjádřil a navrhovanou rekonstrukci není možné uskutečnit, neboť nelze obnovit

situaci a okolnosti, za kterých byl trestný čin spáchán, neboť zranění nohy po výbuchu, psychický stav poškozeného, jeho snahu o záchranu svého života, lze jen ztěžít v rekonstrukci navodit a tato by navíc nepřinesla žádná nová zjištění.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona, neboť jinému úmyslně ublížil na zdraví a takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví. Bylo prokázáno, že obžalovaný vyrobil a umístil nástražný výbušný systém popsáný ve výrokové části rozsudku z komponentů, které se v civilním sektoru nepoužívají s možnými následky popsánými shora a umístil jej pod podlahu dřevěné kůlny. Navíc jej umístil tak, aby směřoval na nohy vcházející osoby a umocnil efekt přisypáním šterku. Soud neuvěřil jeho obhajobě v tom směru, že nevěděl, jaké následky může výbuch mít. Doznal opakované užití předmětných výbušek, věděl, že elementy z umělé hmoty včetně přidaného šterku mohou po výbuchu způsobit zranění, proto soud uzavřel, že se předmětného skutku dopustil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 4 písm. b) tr. zákona, neboť věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že toto způsobí, byl s tím srozuměn. Lze jen podotknout, že u kvalifikované skutkové podstaty postačuje zavinění z nedbalosti. Zranění poškozeného lze hodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu vážné poruchy zdraví nebo vážného onemocnění ve smyslu § 89 odst. 7 tr. zákona, když zranění i mechanismus jeho vzniku popsal znalec ve svém znaleckém posudku a zcela jednoznačně vyvrátil obhajobu obžalovaného, že poškozený si přivodil amputaci nohy přesunem z místa činu, když podrobnosti jsou rozebrány výše. Soud rovněž neshledal zákonné podmínky pro využití § 13 tr. zákona - nutné obrany nebo § 14 tr. zákona - krajní nouze v souvislosti s návrhem obhajoby, neboť zohlednil význam chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen a zejména závažnost způsobeného následku - v poměru k ochraně společenského zájmu, kterým byla ochrana kůlny bez uzamykatelných dveří, bez zajištění vstupu, s velkým otvorem ve vstupních dveřích, bez hodnotnějších věcí zde se nacházejících. Bylo zohledněno, že předmětné zařízení mohlo způsobit ohrožení do vzdálenosti několika desítek metrů, šlo tedy o způsob obrany, který byl zcela evidentně nepřiměřený vzhledem k dotčenému společenskému zájmu, kterým je ochrana života a zdraví jiných osob. Naplněna tedy byla jak objektivní, tak subjektivní stránka trestného činu a stupeň společenské nebezpečnosti, který zakládá materiální stránku trestného činu, byl právě v tomto směru hodnocen podle kritérií § 3 odst. 4 tr. zákona a je naplněn v požadované míře.

Podle § 24 odst. 1 tr. zákona však bylo upuštěno od potrestání obžalovaného, když tento žil doposud řádným životem, u předchozího zaměstnavatele je hodnocen kladně, spáchání trestného činu a zejména způsobeného následku lituje a s ohledem na tyto skutečnosti lze důvodně očekávat, že již projednání věci před soudem stačí k jeho nápravě. Byla zohledněna i skutečnost, že poškozený utrpěl předmětná zranění se shora popsáným následkem v době, kdy se na místě činu nacházel neměl, přišel zde s úmyslem spáchat trestný čin, když z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. 4. 2005 č.j. 1 T 36/2005 – 52 bylo zjištěno, že zde byl uznán vinným pokusem trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 247

odst. 1 písm. b) tr. zákona, právě v souvislosti s posuzovaným skutkem v této trestní věci.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 19. června 2006

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková